



EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2014.5.22.
COM(2014) 287 final

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A
TANÁCSNAK**

**a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás
céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló 2009/50/EK irányelv
végrehajtásáról**

(„EU-kékkártya”)

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló 2009/50/EK irányelv végrehajtásáról

(„EU-kékkártya”)

A magasan képzett migránsok vonzását célzó, jól irányított migrációs szakpolitikák hozzájárulhatnak a gazdasági növekedés és a versenyképesség fokozásához, a munkaerő-piaci hiányok kezeléséhez és a népességelöregedés költségeinek mérsékléséhez.

Az EU-kékkártyáról szóló irányelv¹ elfogadása az Unió-szerte harmonizált belépési és tartózkodási feltételek bevezetése, valamint a hatálya alá tartozó személyek jogállásának és jogainak meghatározása révén a magasan képzett migránsok és családtagjaik fogadásának és mobilitásának megkönnyítését szolgálja².

A tehetségekért folytatott, egyre kiélezettebb globális verseny közepette az EU-kékkártya célja, hogy világszerte vonzóbbá tegye az EU-t a magasan képzett munkavállalók számára és megerősítse az uniós tudásalapú gazdaságot. Az irányelv emellett a fejlődő és a közepes jövedelmű országokból történő elitelvándorlás minimalizálására, valamint a körkörös és ideiglenes migráció ösztönzésére is törekszik.

A tagállamoknak 2011. június 19-ig kellett átültetniük az irányelvet nemzeti jogukba. A Bizottság 20 tagállam³ ellen indított kötelezettségszegési eljárást az irányelv időben történő átültetésének elmulasztása miatt. Mostanra valamennyi eljárás lezárult.

Jelenleg már minden tagállamban – amelyre nézve az irányelv kötelező⁴ – lehetőség van az EU-kékkártya kibocsátására. Ezzel egyidejűleg több tagállam az alkalmazott nemzeti szakpolitikák révén is igyekszik felkelteni a magasan képzett migránsok érdeklődését⁵. Míg egyes tagállamok⁶ korlátozták a fogadható magasan képzett migránsok létszámát, más tagállamok⁷ az irányelv különös rendelkezéseinél nagyobb kedvezményeket biztosító rendelkezéseket fogadtak el vagy tartottak fenn.

Ezzel a közleménnyel⁸ a Bizottság eleget tesz a kékkártya-irányelv alkalmazására vonatkozó jelentéstételi kötelezettségének⁹ az Európai Parlament és a Tanács felé. Elsőként értékeli az EU-kékkártya vonzerejéhez kapcsolódó fő szempontokat, majd rövid áttekintést nyújt az intézkedések nemzeti jogba történő beillesztéséről. A lehetőségekhez képest kiemelt figyelemmel kezeli a nemzeti rendszerek magasan képzett migránsokra gyakorolt hatásait (a

¹ A Tanács 2009. május 25-i 2009/50/EK irányelve, HL L 155., 2009.6.18., 17. o.

² Mivel az irányelv nem alkalmazandó olyan harmadik országbeli állampolgárokra, akik a kereskedelem és a befektetések terén tevékenykedő természetes személyek egyes kategóriáinak beutazását és ideiglenes tartózkodását megkönnyítő nemzetközi megállapodásokban foglalt kötelezettségvállalások alapján utaznak be egy tagállamba (a 3. cikk (2) bekezdésének g) pontja), e jelentés nem terjed ki a szolgáltatásnyújtás 4. módoszata szerint tevékenykedő, magasan képzett szolgáltatókra.

³ AT, BE, BG, DE, EL, FR, IT, CY, LV, LT, LU, HU, MT, PL, PT, RO, SI, SK, FI és SE.

⁴ DK, IE és UK kivételével valamennyi tagállam. Horvátországban a csatlakozást követő végrehajtás értékelése még nem készült el, azonban az irányelv kellő időben, 2013. július 1-jén hatályba lépett.

⁵ AT, BE, CZ, DE, EE, EL, ES, FI, FR, NL, LT, LU, SK, SI és SE.

⁶ BG, CY, EE, EL és RO.

⁷ AT, BE, CZ, DE, EL, FI, FR, HU, IT, LU, LV, NL, PT, SE és SI.

⁸ A közlemény a Bizottság megbízásából készült tanulmányon alapul.

⁹ Az irányelv 21. cikke.

3. cikk (4) bekezdése), a fogadás kritériumait (5. cikk), különösen a bérkűszöböt, valamint a más tagállamban való tartózkodás feltételeit (18. cikk).

1. AZ EU-KÉKKÁRTYA VONZEREJE

1.1. Statisztika

A késedelmes átültetés következtében a kékkártyarendszer a tagállamok többségében¹⁰ a 2012-es év utolsó hónapjaiban lépett hatályba. A késedelmek ellenére 2012-ben 3 664 kékkártyát adtak ki, és 1 107 családtagot fogadtak¹¹.

Az 1. táblázatból látható, hogy 2012-ben a legtöbb kékkártyát Németország (2 584; 70,52 %), Spanyolország (461; 12,58 %) és Luxemburg (183; 4,99 %) adta ki. A skála másik végén helyezkedik el Lengyelország, Portugália és Finnország (2-2 kékkártya), Hollandia és Magyarország (1-1 kékkártya), valamint Belgium, Ciprus, Görögország és Málta (nem adott ki kékkártyát)¹². Ciprus a fogadottak engedélyezett számát nullában állapította meg.

2013-ban a kiadott kékkártyák száma legalább 15 261 volt¹³. A legtöbb kékkártyát Németország (14 197)¹⁴, Luxemburg (306) és Franciaország (304) adta ki.

A 2. táblázat azt mutatja, hogy 2012-ben az Ázsiából származó magasan képzett migránsok kapták a legtöbb kékkártyát (1 886), majd a kelet-európai (463), észak-amerikai (380), dél-amerikai (278), dél-európai (227), észak-afrikai (174) és közép-amerikai (118) migránsok következtek. Afrika többi részéről csupán 78 magasan képzett munkavállaló érkezett. Óceániából 38 fő kapott kékkártyát.

2012-ben a 96 származási ország közül a következők voltak a legjelentősebbek: India (699), Kína (324), Oroszország (271), Egyesült Államok (313) és Ukrajna (149). A 2013-ra vonatkozó első statisztikák a jelek szerint szintén alátámasztják ezt a sorrendet.

A kékkártyával rendelkezők foglalkozására vonatkozó 2012-es adatok a 3 664 érintett közül csupán 294 fő (8,02 %)¹⁵ esetében állnak rendelkezésre, ami túl kevés ahhoz, hogy reprezentatívnak tekinthessük.

Németországban 2013 első hat hónapja folyamán 6 131 migráns kapott kékkártyát – közülük 4 442 fő (72,45 %) 2013 előtt érkezett¹⁶, az újonnan érkezettek száma mindössze 1 689 (27,55 %) volt¹⁷.

Németországban 2013 első kilenc hónapja folyamán 8 888 kékkártyát adtak ki, ebből 4 100-at (46,13 %) hiányszakmákban¹⁸, 4 788-at (53,87 %) pedig standard szakmákban¹⁹. Ebben az

¹⁰ 4 tagállam időben, 5 tagállam 2011 végére, 8 tagállam 2012 első felében, 5 tagállam 2012 második felében, 2 tagállam pedig 2013-ban ültette át az irányelvet.

¹¹ <http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/population/data/database>

¹² Horvátországban, Litvániában és Svédországban az irányelv 2013-ban lépett hatályba.

¹³ 15 tagállamra vonatkozó előzetes és nem teljes statisztika az Európai Migrációs Hálózat (EMH) ad hoc felmérése (válaszadási határidő: 2014.2.20.), valamint néhány tagállam migrációs hatóságaival folytatott közvetlen párbeszéd alapján.

¹⁴ Németországra vonatkozó előzetes adatok.

¹⁵ Csúpn BG, CZ, EE, FI, FR, HU, IT, LV, PL, RO és SI szolgáltatott információt.

¹⁶ Ezek a személyek Németországban folytattak tanulmányokat vagy szakmai gyakorlatot, vagy jogállásuk megváltozott azáltal, hogy a kékkártya felváltott egy másik munkavállalási engedélyt.

¹⁷ Forrás: Wanderungsmonitoring: Migration nach Deutschland, 1. Halbjahr 2013. <http://www.bamf.de/SharedDocs/Anlagen/DE/Publikationen/Broschueren/wanderungsmonitoring-I-halbjahr-2013.html>

¹⁸ „Mangelberufe”: olyan szakmák, amelyek tekintetében Németországban rendkívüli igényt állapítottak meg.

¹⁹ „Regelberufe”: minden egyéb szakma.

időszakban Németországban 6 971 kékkártyát (78,43 %) adtak ki férfiaknak és 1 914-et (21,53 %) nőknek²⁰.

Németországban a szóban forgó időszakban kékkártyához jutott migránsok korcsoport szerinti megoszlása a következő:

- 0–25 év: 183 (2,06 %)
- 25–35 év: 6 533 (73,50 %)
- 35–45 év: 1 765 (19,86 %)
- 45–55 év: 308 (3,47 %)
- 55–65 év: 95 (1,07 %)
- 65 évnél idősebb: 4 (0,05 %)

1.2. A magasan képzett migránsokra vonatkozó nemzeti rendszerek (a 3. cikk (4) bekezdése)²¹

Számos tagállam²² az EU-kékkártya mellett nemzeti szakpolitikák útján is törekszik arra, hogy vonzóbb célponttá váljon a magasan képzett migránsok számára.

Egyes tagállamok különleges hangsúlyt fektettek az egyének bizonyos csoportjaira²³ vagy azokra a konkrét foglalkoztatási területekre, ahol meghatározott nemzeti munkaerő-piaci igények vagy hiányok merültek fel²⁴. Legtöbb esetben a tagállamok a magasan képzett munkaerő célországáiként népszerűsítik magukat, és megkönnyítik az ilyen munkavállalók fogadását és beutazását például az engedélyek és vízumok kiadására vonatkozó gyorsított eljárások, az általános bevándorlási követelmények és munkaerő-piaci vizsgálatok alóli mentességek, tájékoztató kampányok és egyéb kezdeményezések révén. Az ezekben a tagállamokban működő rendszerek igen változatosak: a pontozáson alapuló és a munkáltató által irányított, keresletalapú rendszerekre egyaránt van példa.

Néhány, ilyen nemzeti szakpolitikát érvényesítő tagállam migráns népességének körében nagyobb a magasan képzett munkavállalók részaránya²⁵, mint az ilyen szakpolitikákat nem alkalmazó egyes tagállamokban²⁶.

A 3. táblázat alapján a magasan képzett munkavállalókra vonatkozó nemzeti rendszer megléte néhány tagállamban befolyásolhatja a kiadott kékkártyák számát. 2012-ben Hollandiában 5 514 nemzeti engedélyt és 1 kékkártyát; Franciaországban 3 030 nemzeti engedélyt és 77

²⁰ 3 kékkártya kedvezményezettjének neve ismeretlen.

²¹ További információk: EMH-tanulmány, Magasan képzett és képzett harmadik országbeli állampolgárok vonzása, összefoglaló jelentés, 2013, 16–21. o. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/emn-studies/attracting/emnsr_attractinghqworkers_finalversion_23oct2013_publication.pdf

²² BE, EE, FI, EL, IT, LT, LU, SK, SI és SE a tágabb migrációs szakpolitika keretében alkalmaz konkrét rendelkezéseket; AT, CZ, DE, ES, FR, NL és PT a magasan képzett migránsokat célzó önálló szakpolitikát alkalmaz.

²³ Pl.: középvezetők és vezető beosztású munkavállalók; kutatók és tudósok; vagy vállalaton belül áthelyezett személyek.

²⁴ Pl.: információs és kommunikációs technológiák; egészségügy; tudományos kutatás; pénzügyi szolgáltatások; vagy műszaki tudományok.

²⁵ Svédországban 2012-ben a migránsok 47 %-a az UNESCO által az oktatás egységes nemzetközi osztályozására használt rendszer (ISCED) 5. és 6. szintjéhez tartozott (egyetemi végzettség és/vagy PhD) és a migránsok 35 %-a a foglalkozások nemzetközi osztályozási rendszerének (ISCO) 1–3. csoportjába tartozó szakmát gyakorolt (menedzserek, szakemberek, technikusok és hasonló foglalkozásúak). Luxemburgban 54 % tartozott az ISCED 5. és 6. szintjéhez és 53 % az ISCO 1–3. csoportjába.

²⁶ CY, IT, LV, MT és PL esetében az ide érkező magasan képzett migránsok aránya nem magasabb, kivéve Ciprust, ahol 2012-ben 28 % tartozott az ISCED 5. és 6. szintjéhez.

kékkártyát; Ausztriában 1 158 nemzeti engedélyt és 124 kékkártyát; Spanyolországban 1 136 nemzeti engedélyt és 461 kékkártyát; Finnországban 748 nemzeti engedélyt és 2 kékkártyát adtak ki.

Az ezzel ellentétes tendencia figyelemreméltó példája Németország, ahol 210 nemzeti engedélyt és 2 584 kékkártyát; Luxemburg, ahol 21 nemzeti engedélyt és 183 kékkártyát; valamint Románia, ahol 46 kékkártyát adtak ki, nemzeti engedélyt pedig egyáltalán nem.

1.3. A fogadottak száma (6. cikk)

A tagállamok többsége nem határozta meg a fogadott magasan képzett migránsok számát, azonban néhány tagállam²⁷ az Európai Unió működéséről szóló szerződés 79. cikkének (5) bekezdésével összhangban élt ezzel a lehetőséggel. A fogadottak számát a gyakorlatban is érvényesítő tagállamok különféle módszerekkel határozták meg ezt a számot. A tagállamok kötelesek beszámolni arról, ha a fogadottak számára vonatkozó intézkedéseket vezetnek be²⁸.

Néhány tagállamban²⁹ a fogadottak számát a nemzeti munkaerő-állomány vagy a népesség százalékában, vagy a munkanélküliség vagy a munkaerő-piaci szükségletek függvényében, olykor regionális vagy szakterület szerinti bontásban állapítják meg. A fogadottak számát egyes tagállamokban³⁰ az illetékes miniszterek határozzák meg egy- vagy két évente.

Csak két tagállam³¹ tájékoztatta a Bizottság a fogadottak számáról.

1.4. Etikus munkaerő-toborzás (a 3. cikk (3) bekezdése és a 8. cikk (4) bekezdése)

Egyetlen tagállam sem kötött megállapodást harmadik országgal olyan szakmák megállapításáról, amelyek ne tartoznának az irányelv hatálya alá annak érdekében, hogy biztosítsák az etikus munkaerő-toborzást a munkaerőhiánnyal küzdő ágazatokban a fejlődő országokban.

Belgium, Ciprus, Németország³², Görögország, Luxemburg és Málta átültette annak lehetőségét, hogy egy kérelem elutasítható legyen az ilyen ágazatokban történő etikus toborzás biztosítása érdekében. Az e rendelkezést alkalmazó tagállamok kötelesek tájékoztatást nyújtani döntésükről³³. Ilyen alapon történt elutasításról nem érkezett bejelentés.

Szem előtt tartva a legkevésbé fejlett országokból származó migránsoknak kiadott EU-kékkártyák alacsony számát, ezen országok tekintetében az elitelvándorlás kockázata továbbra is csekély. A közepes jövedelmű országok esetében azonban a kockázat ennél nagyobb mértékű lehet. Egyes tagállamok³⁴ nemzeti jogszabályok, kétoldalú megállapodások és/vagy a származási országokkal folytatott együttműködés keretében kezelik az elitelvándorlást és az agyáramlást.

²⁷ BG, CY, EE, EL, HU, MT, RO és SI.

²⁸ A 20. cikk (1) bekezdése.

²⁹ BG, EE, EL, HU, MT.

³⁰ EE, EL, HU, MT és RO. CY tiltja a magasan képzett munkavállalók fogadását, ám a Miniszterek Tanácsa rendkívüli esetekben engedélyezheti fogadásukat az adott ágazatra, szakmára, szakterületre és/vagy származási országra való tekintettel (1 év elteltével lehetőség van a felülvizsgálatra).

³¹ CY: a fogadottak engedélyezett száma jelenleg nulla; EL: a kereslet hiányából kifolyólag EL egyelőre nem léptette életbe a harmadik országbeli állampolgárok számára biztosított, magas szintű képzettséget igénylő munkahelyek maximális számának miniszteri határozat formájában történő meghatározására vonatkozó rendszert.

³² DE fenntartja azt a lehetőséget, hogy rendelet formájában alkalmazza ezt az eltérést (jelenleg nem alkalmazza).

³³ A 20. cikk (1) bekezdése és a 8. cikk (4) bekezdése.

³⁴ Forrás: EMH-tanulmány, Magasan képzett és képzett harmadik országbeli állampolgárok vonzása, összefoglaló jelentés, 2013, 23. o.

2. TAGÁLLAMI ÁTÜLTETÉS

2.1. Fogalommeghatározások (2. cikk)

A „magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás”, „felsőfokú szakmai képesítések”, „felsőfokú képesítés”, „szakmai tapasztalat” és „szabályozott szakma” fogalmakat valamennyi tagállam előírta, ám a terminológiában, az alkalmazási körben és a szövetségi berendezkedésű tagállamokon belül tapasztalhatóak eltérések.

Németország³⁵, Észtország, Görögország, Spanyolország, Franciaország, Litvánia, Luxemburg, Málta, Lengyelország, Portugália, Svédország és Szlovákia az eltérés alkalmazása mellett döntött, amely szerint a felsőfokú képesítéssel összehasonlítható szinten szerzett, legalább ötéves releváns szakmai tapasztalat a felsőfokú szakmai képesítés kielégítő bizonyítéka³⁶.

2.2. A fogadás kritériumai és a bérküszöb (5. cikk)

Valamennyi tagállamban követelmény az érvényes munkaszerződés vagy a kötelező állásajánlat, ám Németország és Lettország nem írja elő kifejezetten az egyéves időtartamot³⁷.

Minden tagállam megköveteli az érvényes úti okmányokat, viszont csak Ciprus, Görögország, Finnország, Litvánia, Málta, Portugália és Svédország élt azzal a lehetőséggel, hogy előírja, hogy az úti okmány érvényességének legalább a tartózkodási engedély kezdeti időtartamát le kell fednie. Az irányelvben rögzítetteknek megfelelően a betegbiztosítás valamennyi tagállamban követelmény, kivéve Svédországot, ahol nincs erre nézve előírás. A tagállamok zöme³⁸ előírja, hogy a kérelmező nem jelenthet veszélyt a közrendre, közbiztonságra vagy közegészségre nézve.

A legtöbb tagállam³⁹ kihasználta az 5. cikk (2) bekezdésében biztosított lehetőséget, és a kérelmezőket tagállambeli lakcímük megadására kötelezte. Ausztriában, Belgiumban és Hollandiában a lakcímváltozás bejelentése, Olaszországban és Luxemburgban pedig a megfelelő lakhatást igazoló bizonyíték bemutatása is kötelező.

Az 5. cikk (3) bekezdésével összhangban a tagállamok többsége az éves bruttó munkabér másfélszeresében határozta meg a bérküszöb névleges összegét, mindazonáltal néhány tagállam élt az irányelv adta lehetőséggel, és magasabb bérküszöböt állapított meg⁴⁰. A tagállamok zöme jogszabályban rögzítette a számítási módszert⁴¹. Lettország, Észtország, Magyarország, Szlovákia és Litvánia a havi bruttó átlagbér alapján számítja a küszöbértéket. Egyes tagállamok az éves bruttó munkabértől eltérő képleteket vagy kritériumokat alkalmaznak a bérküszöb kiszámítására⁴². A jelek szerint a legtöbb tagállam a nemzeti adatok

³⁵ DE fenntartja azt a lehetőséget, hogy rendelet formájában alkalmazza ezt az eltérést (jelenleg nem alkalmazza).

³⁶ MT: legalább tízéves szakmai tapasztalat.

³⁷ Olaszországban követelmény, hogy a szakemberek a nemzeti ISTAT CP2011 foglalkozási osztályozási rendszer 1., 2. vagy 3. szintjéhez tartozzanak.

³⁸ Kivéve Luxemburgot (nem jelenthet veszélyt a nemzetközi kapcsolatokra nézve) és Romániát (nem lehet büntetett előéletű és egészségügyi szempontból alkalmasnak kell lennie az adott munkatevékenység végzésére).

³⁹ EL, FI, PT és SE kivételével.

⁴⁰ RO négyszer, illetve LT kétszer magasabb bérküszöböt használ.

⁴¹ NL és PL kivételével: itt egy indexált és évente közzétett pontos összeget használnak.

⁴² PL.: DE: a bérszint a bruttó átlagbérhez kapcsolt éves nyugdíjbiztosítási hozzájárulási plafon kétharmadának felel meg; IT: az egészségügyi kiadások fizetése alóli mentesség minimális szintjének háromszorosa; PT: a nemzeti bruttó éves átlagbér másfélszerese vagy a szociális támogatási index (IAS) háromszorosa.

alapján határozza meg a bérkűszöböt. A tagállamokat az Eurostat-adatok⁴³ használatára ösztönzik, hogy legalább referenciaértékként ezeket alkalmazzák⁴⁴.

A tagállamok kötelesek meghatározni és közzétenni a releváns bérkűszöböket. Az uniós bevándorlási portálon⁴⁵ és a nemzeti honlapokon elérhető információk bizottsági áttekintéséből azonban az derült ki, hogy számos tagállamban nem teszik közzé vagy nem frissítik a bérkűszöböket, ez az információ nehezen található meg vagy kizárólag a nemzeti nyelven érhető el⁴⁶. A tagállamok nem értesítették a Bizottságot a bérkűszöbökről, sem az éves frissítésekről. Az irányelv értelmében a Bizottságnak fel kell mérnie a bérkűszöb helytállóságát⁴⁷, és e köteleességnek csak akkor tud eleget tenni, ha évente megkapja a bérkűszöbre vonatkozó információkat.

A bérkűszöbre vonatkozó elérhető adatokat az Eurostat és az OECD bruttó éves átlagbérré vonatkozó adataival összehasonlítva kirajzolódik, hogy némely tagállamban a küszöb nem feltétlenül felel meg a bruttó éves átlagbér másfélszeresének (4. táblázat).

Ciprus, Németország, Észtország, Görögország, Spanyolország, Magyarország, Luxemburg, Málta és Portugália átültette azt a lehetőséget, miszerint a migráns munkavállalók iránt különösen nagy keresletet támasztó és az ISCO 1., illetve 2. fő csoportjába tartozó foglalkozások tekintetében a bruttó éves átlagbér 1,2-szeresének megfelelő bérkűszöb alkalmazható. Az információk szerint csupán Németország, Észtország, Magyarország és Luxemburg élt ténylegesen az alacsonyabb bérkűszöb megállapításának lehetőségével, azonban egyikük sem juttatta el a Bizottságnak azon foglalkozások jegyzékét, amelyekre az eltérést alkalmazni kívánják.

2.3. Az EU-kékkártya érvényességi időszaka (a 7. cikk (2) bekezdése)

A tagállamoknak jogszabályban kell rögzíteniük az EU-kékkártya egységes, egy és négy év közötti időtartamú érvényességi időszakát, amely elvileg valamennyi kérelemre és megújításra vonatkozik az adott tagállamban.

Ha a munkaszerződés ennél rövidebb időszakra szól, akkor az EU-kékkártyát kivételesen a munkaszerződés időtartamát három hónappal meghaladó időtartamra kell kiállítani vagy megújítani. Az EU-kékkártya érvényességének időtartama legalább egy év, mivel a szükséges munkaszerződés vagy állásajánlat is ennyi időre vonatkozik⁴⁸. A kékkártya megújításának lehetősége az irányelv értelmében adott, és a feltételek teljesülése esetén korlátlan⁴⁹.

Az EU-kékkártya egységes érvényességi időtartama⁵⁰ Bulgáriában, Cipruson, Spanyolországban, Litvániában, Máltán és Portugáliában egy év, Belgiumban pedig 13 hónap. Ausztria, Csehország, Görögország, Finnország, Olaszország, Luxemburg, Lengyelország, Románia, Svédország és Szlovénia két évben, Észtország pedig két év három hónapban határozta meg az érvényességi időtartamot. Franciaországban és Szlovákiában három év,

⁴³ A 10 vagy több alkalmazottat foglalkoztató vállalkozások körében az egy főre jutó éves bruttó keresetre vonatkozó, az Eurostat által közzétett adatok [earn_ses10_an]. Ezeket az adatokat négyévente, a jövedelemszerkezeti felmérés (SES) keretében gyűjtik, és uniós szinten összehasonlítható forrást jelentenek.

⁴⁴ A 20. cikk (3) bekezdése és a (11) preambulumbekkezdés.

⁴⁵ <http://ec.europa.eu/immigration/>

⁴⁶ 2014 februárjában került sor ellenőrzésekre.

⁴⁷ 21. cikk.

⁴⁸ Az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontja.

⁴⁹ A 7. cikk (2) bekezdése, a 8. cikk (2) bekezdése, a 9. cikk (1)–(3) bekezdése, a 11. cikk (3) bekezdése, a 14. cikk (3) bekezdése és a 20. cikk (2) bekezdése.

⁵⁰ Néhány tagállam a munkaszerződés hosszát három hónappal meghaladó időtartamban határozta meg az EU-kékkártya érvényességi időszakát és *maximális* (1–4 éves, Lettországból pedig 5 éves) időszakot jelölt ki az *egységes* időszak helyett. Ezzel a gyakorlattal nem jelölik ki egyértelműen az előírt egységes érvényességi időtartamot.

Németországban, Magyarországon és Hollandiában négy év, Lettországon pedig öt év az érvényesség időtartama.

Ha a munkaszerződés vagy a kötelező állásajánlat az egységes érvényességi időtartamnál rövidebb időszakra szól, az EU-kékkártyát csaknem minden tagállamban⁵¹ a munkaszerződés időtartamát három hónappal meghaladó időtartamra állítják ki vagy újítják meg. Amennyiben a megújításkor a munkaszerződés hátralévő időtartama egy évnél kevesebb, az EU-kékkártyát akár egy évnél rövidebb időszakra is kiadhatják. Az eleve egy évnél rövidebb időszakra szóló munkaszerződést vagy állásajánlatot el kell utasítani⁵². Olaszország a határozatlan időre szóló munkaszerződések esetén kétéves érvényességi időtartamot alkalmaz, minden más szerződés esetében az érvényességi időszak a munkaszerződés hosszát három hónappal meghaladó időtartamnak felel meg.

Úgy tűnik, minden tagállam lehetővé teszi a megújítást, ám egyes tagállamok⁵³ a megújításokra az első EU-kékkártya érvényességi idejétől eltérő (hosszabb) érvényességi időtartamot vezettek be az egységes érvényességi időtartam alkalmazása helyett. Svédország négy évre korlátozta az eredeti kékkártya és a megújítások érvényességének összesített időtartamát.

2.4. Munkaerő-piaci vizsgálat (a 8. cikk (2) bekezdése)⁵⁴

Ausztria, Belgium, Bulgária, Ciprus, Spanyolország, Magyarország, Olaszország, Luxemburg, Málta, Lengyelország, Szlovákia és Szlovénia átültette a munkaerő-piaci vizsgálat végrehajtására vonatkozó lehetőséget. A tagállamok zöme⁵⁵ alkalmazni kívánja az annak ellenőrzésére vonatkozó lehetőséget, hogy a kérdéses állást nemzeti vagy uniós munkavállaló is betölthetné-e.

2.5. Az EU-kékkártya visszavonása vagy megújításának megtagadása (9. cikk)

Csaknem mindegyik tagállamnak⁵⁶ lehetősége⁵⁷ van arra, hogy az EU-kékkártyát közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okokból visszavonja vagy megújítását megtagadja: Ausztriában, Belgiumban, Spanyolországban, Finnországban, Franciaországban és Olaszországban erre az általános rendelkezések vagy a belépési feltételek terjednek ki. Ausztria, Belgium, Bulgária, Németország, Észtország, Olaszország, Hollandia, Lengyelország és Szlovákia a „közrend” kifejezés helyett a „közrendvédelem” szót használja, továbbá Ausztria, Belgium, Bulgária, Görögország, Franciaország, Olaszország és Lengyelország nem tesz említést a közegészségügyről.

A tagállamok többsége⁵⁸ minden olyan esetben alkalmazta az EU-kékkártya visszavonására vagy megújításának megtagadására vonatkozó lehetőséget, amikor az EU-kékkártya

⁵¹ BE, FR és ES kivételével.

⁵² Az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontjában szereplő fogadási kritérium legalább egyéves időtartamot ír elő. AT, BG, CY, DE, HU, LT és LV joga az ismert adatok alapján nem ír elő a munkaszerződés vagy az állásajánlat minimális időtartamára vonatkozó követelményt.

⁵³ PT: kezdetben 1 év + megújítással 2 év; ES: kezdetben 1 év + megújítással 2 év; BE: kezdetben 13 hónap + megújítással 3 év; EL: kezdetben 2 év + megújítással 3 év; EE: kezdetben 2 év és 3 hónap + megújítással 4 év és 3 hónap.

⁵⁴ További információk a munkaerő-piaci vizsgálatokról: EMN Inform, A tagállamok által a munkaerő-piaci igények felmérésére használt megközelítések és eszközök, 2013. december. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/emn-studies/emn-informs/emn_inform_on_labour_market_tests_5dec2013_final.pdf; valamint EMN Study, A harmadik országbeli állampolgárok Unión belüli mobilitása, 2013, 35–37. o. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/emn-studies/intra-eu-mobility/emn-synthesis_report_intra_eu_mobility_final_august_2013.pdf

⁵⁵ CZ, DE, ES, FI, FR, LV, NL és PT kivételével.

⁵⁶ LV és SI kivételével.

⁵⁷ A 9. cikk (3) bekezdésének a) pontja.

⁵⁸ BE, BG, CY, EE, EL, ES, FI, HU, IT, LT, LU, MT, NL, PT, RO és SI.

birtokosának nem állt rendelkezésére elegendő forrás saját maga és családtagjai eltartásához az érintett tagállam szociális segélyezési rendszerének igénybe vétele nélkül⁵⁹.

Belgium, Bulgária, Ciprus, Észtország, Spanyolország, Magyarország, Málta és Portugália élt azzal a lehetőséggel, hogy visszavonta vagy nem újította meg az EU-kékkártyát, amennyiben az érintett személy nem közölte címét⁶⁰. Ciprus, Csehország, Észtország, Görögország, Málta, Románia és Szlovákia alkalmazta azt a lehetőséget, hogy visszavonta vagy nem újította meg az EU-kékkártyát, amennyiben annak birtokosa szociális támogatás iránti kérelmet nyújtott be, feltéve, hogy az érintett tagállam részére megfelelő előzetes írásbeli tájékoztatást nyújtott⁶¹.

2.6. Fogadási kérelmek (10. cikk)

A tagállamok többségében követelmény, hogy az EU-kékkártya iránti kérelmet a migráns nyújtsa be. Ciprus, Spanyolország, Franciaország, Olaszország és Málta a munkáltatót kötelezi erre. Belgiumban és Lettországon a kérelmet a migránsnak és a munkáltatónak együttesen kell benyújtania, míg Hollandiában, Ausztriában, Portugáliában és Szlovéniában ezt bármelyikük megteheti. Ausztriában és Hollandiában a kérelem ügyvéd általi benyújtására is lehetőség van.

A tagállamok zöme⁶² előírja, hogy a kérelmeket akkor lehet figyelembe venni és megvizsgálni, ha a kérelmező érvényes tartózkodási engedély vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum birtokában a tagállamon kívül vagy már a tagállam területén tartózkodik⁶³. A legtöbb tagállam⁶⁴ alkalmazta azt az eltérést, amelynek értelmében akkor is benyújtható a kérelem, ha a kérelmező érvényes tartózkodási engedély nélkül, ám jogszerűen tartózkodik az adott tagállam területén (a 10. cikk (3) bekezdése). Luxemburg és Svédország alkalmazta a 10. cikk (4) bekezdése szerinti felfüggesztési eltérést, miszerint a kérelmeket kizárólag a tagállam területén kívülről lehet benyújtani⁶⁵.

2.7. Eljárási biztosítékok (11. cikk)

A legtöbb tagállam⁶⁶ 90 napban határozta meg a hiánytalan kérelemre vonatkozó határozat elfogadásának, illetve a kérelmező írásbeli értesítésének határidejét, egyes tagállamok azonban ennél rövidebb határidőt írnak elő: Észtország, Litvánia és Portugália, valamint a bonyolult esetekben Szlovákia és Lengyelország 60 napot, Ausztria 56 napot, Spanyolország 45 napot, Lettország, Románia és Szlovénia, valamint az egyszerű esetekben Szlovákia és Lengyelország 30 napot, Bulgária pedig 7 napot. A tagállamok zöme⁶⁷ megállapította a határozat meghozatalára vonatkozó határidő figyelmen kívül hagyásának következményeit, ám Belgium, Görögország, Olaszország és Lengyelország mindössze a határidő meghosszabbítását irányozta elő.

Hiányos kérelem esetén a legtöbb tagállam határidőt állapított meg a pótlólagos információk benyújtására, és ilyenkor felfüggeszti az elbírálási határidőt. Valamennyi tagállamban

⁵⁹ A 9. cikk (3) bekezdésének b) pontja.

⁶⁰ A 9. cikk (3) bekezdésének c) pontja.

⁶¹ A 9. cikk (3) bekezdésének d) pontja.

⁶² BG kivételével, ahol a kérelmeket kizárólag a tagállam területéről lehet benyújtani.

⁶³ EL előírja, hogy először a tagállam területén kívülről előzetes vízumkérelmet, majd a vízum birtokában a tagállam területéről egy EU-kékkártya iránti hivatalos kérelmet kell benyújtani.

⁶⁴ BG, EL, ES, FR, IT, LV, PL és RO kivételével.

⁶⁵ A jelek szerint Luxemburgban és Svédországban már az irányelv elfogadása előtt is létezett ennek megfelelő nemzeti rendelkezés.

⁶⁶ BE, CY, CZ, DE, EL, FI, FR, IT, HU, LU, MT, NL és SE.

⁶⁷ CY: a hatóságok mulasztásáért kizárólag a Legfelsőbb Bíróságnál lehet panaszt tenni (az alkotmány 146. cikke szerint); HU: ezt csak az általános közigazgatási jog szabályozza: a felügyeleti hatóság megvizsgálja az esetet, és felhívja az alacsonyabb szintű hatóságot a határozat 8 napon belüli meghozatalára, valamint a díj összegének megtérítésére, amennyiben a késedelem nem a kérelmező hibájából történt.

kötelező írásbeli értesítést küldeni elutasítás, a megújítás megtagadása vagy visszavonás esetén, továbbá meghatározni a jogorvoslati eljárás kezdeményezésére vonatkozó határidőt.

2.8. Jogok

Munkaerő-piaci hozzáférés (12. cikk)

A tagállamok nagy része⁶⁸ alkalmazta azt a lehetőséget, hogy a korlátozott munkaerő-piaci hozzáférés első két évét követően az állampolgárokkal egyenlő bánásmódot biztosíthat az érintett személyeknek a magas szintű képzettséget igénylő munkavállalásra való jogosultság tekintetében.

Az első két évben történő munkáltatóváltást csaknem mindegyik tagállamban⁶⁹ engedélyeznie kell az illetékes hatóságnak. Számos tagállam⁷⁰ a fogadási kritériumokat érintő módosítások vonatkozásában kötelező tájékoztatást vagy előzetes engedélyeztetést ír elő.

Átmeneti munkanélküliség (13. cikk)

A tagállamok túlnyomó többsége átültette ezeket a rendelkezéseket. Egyes tagállamok kedvezőbb jogi rendelkezéseket alkalmaznak vagy a kérelmezést a kényszerű munkanélküliségre korlátozzák.

Egyenlő bánásmód (14. cikk)

A legtöbb tagállam alkalmazza az egyenlő bánásmódra vonatkozó rendelkezéseket, bár az alkalmazás hatóköre igen változó, bizonyos tagállamokban hiányzik némely rendelkezés egyértelmű átültetése, és egyes tagállamok kedvezőbb jogi rendelkezéseket alkalmaznak⁷¹.

Ciprus, Németország, Görögország, Spanyolország, Finnország, Luxemburg, Málta, Lengyelország és Románia élt azzal a lehetőséggel, hogy adott esetben korlátozást vezessen be az oktatás és a szakképzés, valamint az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés terén. Ausztria, Belgium, Ciprus, Csehország, Németország, Görögország, Finnország, Litvánia, Luxemburg, Málta, Hollandia, Lengyelország és Románia alkalmazta annak lehetőségét, hogy a középfokú oktatást követő képzésekhez és a felsőoktatáshoz való hozzáférést különleges előfeltételekhez kösse.

A legtöbb tagállam⁷² nem alkalmazta azt a lehetőséget, hogy korlátozza az egyenlő bánásmódot, amennyiben az EU-kékkártya birtokosa második tagállamba költözik, és még nem született meg az EU-kékkártya kiadására vonatkozó pozitív döntés.

Családtagok (15. cikk)

2012-ben 1 107 engedélyt adtak ki kékkártyabirtokosok családtagjainak. 2013-ban Németországban az EU-kékkártya birtokosaihoz legalább 1 420 házastárs és 899 gyermek csatlakozott⁷³. Ugyanakkor a kékkártyabirtokosok többsége 35 évesnél fiatalabb, így még nem feltétlenül alapított családot⁷⁴. A Bizottság továbbra is elemzi a helyzetet.

A „huzamos közösségi tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás (16. és 17. cikk)

Ausztria, Bulgária, Ciprus, Németország, Észtország, Spanyolország, Görögország, Litvánia, Málta, Lettország, Hollandia és Románia a 16. cikk (5) bekezdésében szereplő lehetőség alkalmazása mellett döntött, miszerint a 2003/109/EK irányelvtől való eltérések a Közösség területén kívüli tartózkodás időtartama kapcsán korlátozhatóak.

⁶⁸ BE, BG, CY, CZ, EL, LV, MT, PL és SE kivételével.

⁶⁹ FI és FR kivételével.

⁷⁰ DE, EE, ES, FI, FR, HU, IT, LT és SK kivételével.

⁷¹ A Bizottság tovább elemzést végez és a tagállamoktól a helyzet tisztázását várja.

⁷² CY, EL, FR, MT és SK kivételével.

⁷³ 2013 első 9 hónapjára vonatkozó előzetes adatok (EMH ad hoc felmérés, válaszadási határidő: 2014.2.20.).

⁷⁴ DE 2013-ban: 6 716 fő (75,56 %) 35 évesnél fiatalabb.

2.9. Tartózkodás más tagállamban (18. és 19. cikk)

Az EU-kékkártya birtokosának, aki az első tagállamban való tizennyolc hónapos jogszerű tartózkodást követően másik tagállamba kíván költözni, a második tagállamban új EU-kékkártyát kell kérelmeznie. A gyakorlatban ez annak újbóli értékelését jelenti, hogy a kékkártyabirtokos megfelel-e a második tagállamban alkalmazott kritériumoknak.

Az egyes tagállamokra vonatkozó fogadási feltételek bizonyos mértékű szórást, a bérkülbszöbök pedig számottevő eltéréseket mutatnak.

Az EU-kékkártyának az Unión belüli mobilitásra gyakorolt hatásait jelenleg még nem lehet felbecsülni, hiszen az előírt 18 hónapos időtartam még nem telt le kellően nagy számú kékkártyabirtokos esetében.

3. KÖVETKEZTETÉSEK ÉS TOVÁBBI LÉPÉSEK

Az egyes tagállamok által kibocsátott kékkártyák száma lényegesen eltér egymástól. Az adott tagállam mérete és gazdasági helyzete ugyan hatással lehet vonzerejére, mindazonáltal nem magyarázza meg teljes mértékben a nagy szórást. Befolyásoló tényező lehet a kékkártyát igen változatos módokon alkalmazó és népszerűsítő tagállamok által követett szakpolitikai stratégia is.

A kékkártyáról szóló irányelvről folytatott tárgyalásokra és az irányelv elfogadására a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt került sor. Az akkor hatályos rendszerben – a jelenleg előírt minősített többség helyett – a Tanács egyhangú döntéshozatalára volt szükség, és az Európai Parlament nem rendelkezett társjogalkotó szereppel. Ennek következtében a bizottsági javaslatról folytatott tárgyalások hosszúak és nehézkesek voltak. A végleges irányelv csupán minimumszabályokat határozott meg, és a megengedő szabályok, illetve a nemzeti jogra való hivatkozások sokaságán keresztül nagy mozgásteret hagyott a tagállamoknak.

A magasan képzett munkaerő vonzását célzó nemzeti stratégiák sok tagállam esetében versengenek az EU-kékkártyával, illetve egymással is. Egyes tagállamok azonban szakpolitikai döntéseik útján az EU-kékkártyát részesítették előnyben, ami a kiadott kékkártyák számában is megmutatkozik. Más tagállamok szakpolitikái inkább a nemzeti rendszernek kedveznek.

2012 és 2013 között a legtöbb tagállamban nőtt a kékkártyák száma, azonban még túl korai lenne következtetéseket levonni az EU-kékkártya hatásairól a magasan képzett migránsok EU-ba vonzását illetően. A Bizottság aggodalommal tekint az átültetésbeli hiányosságokra, a koherencia alacsony szintjére, a korlátozott jogokra és az Unión belüli mobilitás akadályaira.

Ez a jelentés rámutat, hogy a tagállamok általában nem nyújtanak kielégítő tájékoztatást az adatokról és az irányelv alkalmazására hozott intézkedésekről, így például a fogadottak számáról, a munkaerő-piaci vizsgálatokról, az etikus toborzásról és a bérkülbszöbről⁷⁵. A megbízható, részletes és naprakész információ hozzáférhetősége kulcsfontosságú az uniós kékkártyarendszer működésének szempontjából, például az Unión belüli mobilitást és az EU vonzerejének értékelését illetően.

Fény derült az irányelv átültetésének több hiányosságára. A Bizottság fokozni fogja erőfeszítéseit annak biztosítása érdekében, hogy az irányelvet EU-szerte helyesen ültessék át és hajtsák végre. Három évvel az irányelv átültetésére vonatkozó határidő lejárta után a legfőbb ideje, hogy maradéktalanul kihasználjuk. A Bizottság e célból találkozókát fog szervezni a tagállamokkal, és szükség esetén élni fog a Szerződésben ráruházott jogkörökkel.

⁷⁵ Az 5. cikk (5) bekezdése és a 20. cikk (1) bekezdése (a 6. cikk, a 8. cikk (2) és (4) bekezdése, valamint a 18. cikk (6) bekezdése vonatkozásában), továbbá a 22. cikk (a 16., 18. és 20. cikk vonatkozásában).

Végül a magasan képzett potenciális migránsok és a munkáltatók számára jobb tájékoztatást kell nyújtani az EU-kékkártyáról. A Bizottság ki fogja aknázni a meglévő weboldalak – például az uniós bevándorlási portál – nyújtotta összes lehetőséget, hogy javítsa a tájékoztatást és felhívja az emberek figyelmét más jelentős csatornákon keresztül is.

A rendelkezésre álló információk alapján és figyelembe véve a jogszabály hatálybalépése óta eltelt rövid időt, jelenleg nincsenek módosításra irányuló javaslatok.

1. táblázat: EU-kékkártyák 2012-ben és 2013-ban

EU-kékkártyák a határozat típusa szerint							Az EU-kékkártyák birtokosainak fogadott családtagjai a határozat típusa szerint						
	Kiadott		Megújított		Visszavont			Kiadott		Megújított		Visszavont	
	2012	2013	2012	2013	2012	2013		2012	2013	2012	2013	2012	2013
Össze- sen	3 664	15 261	146	170	1	0		1 107	2	108	0	0	0
BE	0	5	:		:			0		0		0	
BG	15	25	0		0			5		0		0	
CZ	62	74	1	25	0			35		0		0	
DE	2 584	14 197	0		:			270		0		:	
EE	16	12	0	0	0	0		18	2	0	0	0	0
EL	0	0						:		:		:	
ES	461	e.n.e.	91		0			385		82		0	
FR	126	304	49	133				:		:		:	
IT	6	112	:		:			:		:		:	
CY	0	0	0		0			0		0		0	
LV	17	13	0	12	0			8		0		0	
LT	hatálybalé- pés: 2013	40											
LU	183	306	0		0			223		0		0	
HU	1	3	0		0			0		0		0	
MT	0	e.n.e.	0		0			0		0		0	
NL	1	e.n.e.	0		0			0		0		0	
AT	124	e.n.e.	5		0			155		25		0	
PL	2	27	0		0			0		0		0	
PT	2	e.n.e.	0		0			0		:		:	
RO	46	119	0		0			:		:		:	
SI	9	e.n.e.	0		1			3		1		0	
SK	7	8	0		0			5		0		0	
FI	2	5	0		0			0		0		0	
SE	hatálybalé- pés: 2013	2		0		0			0		0		0
HR	hatálybalé- pés: 2013	9											

Források:

Eurostat, EU-kékkártyák a határozat típusa, foglalkozás és állampolgárság szerint [migr_resbc1]; Az EU-kékkártyák birtokosainak fogadott családtagjai a határozat típusa és állampolgárság szerint [migr_resbc2], 2014.4.16-án rögzített adatok.

2013-ra vonatkozó adatok: EMH ad hoc felmérés (válaszadási határidő: 2014.2.20.); közvetlen információcsere néhány tagállammal.

Megjegyzések a 2013-ra vonatkozó adatokról:

LT, RO: Előzetes adatok.

e.n.e.: egyelőre nem elérhető.

2. táblázat: EU-kékkártyák állampolgárság szerint 2012-ben

Összesen	3 664		
Ázsia	1 886		
		Dél-Ázsia ⁷⁶	869
		Kelet-Ázsia ⁷⁷	489
		Nyugat-Ázsia ⁷⁸	410
		Délkelet-Ázsia ⁷⁹	99
		Közép-Ázsia ⁸⁰	19
Amerika	783		
		Észak-Amerika ⁸¹	380
		Dél-Amerika ⁸²	278
		Közép-Amerika ⁸³	118
		Karib-térség ⁸⁴	7
Európa	690		
		Kelet-Európa ⁸⁵	463
		Dél-Európa ⁸⁶	227
Afrika	252		
		Észak-Afrika ⁸⁷	174
		Közép-Afrika ⁸⁸	35
		Dél-Afrika ⁸⁹	18
		Nyugat-Afrika ⁹⁰	15
		Kelet-Afrika ⁹¹	10
Óceánia ⁹²	38		
Egyéb	15		
		Ismeretlen	9
		Hontalan	6

Forrás: Eurostat, EU-kékkártyák a határozat típusa, foglalkozás és állampolgárság szerint [migr_resb1].

⁷⁶ Afganisztán, Banglades, India, Irán, Nepál, Pakisztán, Srí Lanka.

⁷⁷ Kína (Hongkonggal együtt), Japán, Mongólia, Észak-Korea, Dél-Korea, Tajvan.

⁷⁸ Örményország, Azerbajdzsán, Grúzia, Irak, Izrael, Jordánia, Libanon, Szaúd-Arábia, Szíria, Törökország, Egyesült Arab Emírségek, Jemen.

⁷⁹ Kambodzsa, Indonézia, Malajzia, Fülöp-szigetek, Szingapúr, Thaiföld, Vietnam.

⁸⁰ Kazahsztán, Kirgizisztán, Tádzsikisztán, Üzbegisztán.

⁸¹ Kanada, Egyesült Államok.

⁸² Argentína, Bolívia, Brazília, Chile, Kolumbia, Ecuador, Guyana, Paraguay, Peru, Uruguay, Venezuela.

⁸³ Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Mexikó, Panama.

⁸⁴ Kuba, Dominikai Köztársaság, Haiti, Trinidad és Tobago.

⁸⁵ Belarusz, Moldova, Oroszország, Ukrajna.

⁸⁶ Albánia, Bosznia-Hercegovina, Horvátország, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, Koszovó (az 1244/99 EMSZ BT-határozat értelmében), Montenegró, Szerbia.

⁸⁷ Algéria, Egyiptom, Líbia, Marokkó, Szudán, Tunézia.

⁸⁸ Angola, Kamerun, Gabon.

⁸⁹ Dél-afrikai Köztársaság.

⁹⁰ Benin, Burkina Faso, Elefántcsontpart, Ghána, Mauritánia, Nigéria, Szenegál.

⁹¹ Etiópia, Madagaszkár, Mauritius, Tanzánia, Zambia, Zimbabwe.

⁹² Ausztrália, Új-Zéland.

3. táblázat: Összehasonlítás a magas szintű képzettséget igénylő munkavállalásra vonatkozó nemzeti rendszerekkel

	Nemzeti rendszer keretében kiadott első engedély						Kékkártya	
	2008	2009	2010	2011	2012		2012	2013
Összesen	16 157	14 980	16 999	19 604	19 988		3 664	15 261
BE	3 577	1 202	106	119	98		0	5
BG				0	0		15	25
CZ		18	0	0	69		62	74
DE	96	119	122	177	210		2 584	14 197
EE			0	0	0		16	12
EL	0	0	0	0	0		0	0
ES	2 884	2 071	1 244	1 650	1 136		461	e.n.e.
FR	1 681	2 366	2 554	3 148	3 030		126	304
IT			1 984	1 563	1 695		6	112
CY	393	436	634	551	600		0	0
LV		85	114	97	106		17	13
LT			138	186	225		hatálybalépés: 2013	40
LU		96	74	102	21		183	306
HU				0	0		1	3
MT	0	0		0	0		0	e.n.e.
NL	6 411	4 895	5 531	5 594	5 514		1	e.n.e.
AT	827	575	668	868	1 158		124	e.n.e.
PL			12		314		2	27
PT	288	307	342	282	313		2	e.n.e.
RO				0	0		46	119
SI	0	0		0	0		9	e.n.e.
SK		0		0	0		7	8
FI				861	748		2	5
SE		2 810	3 476	4 406	4 751		hatálybalépés: 2013	2
HR							hatálybalépés: 2013	9

Források:

Eurostat, EU-kékkártyák a határozat típusa, foglalkozás és állampolgárság szerint [migr_resbc1], 2014.4.16-án rögzített adatok.

2013-ra vonatkozó adatok: EMH ad hoc felmérés (válaszadási határidő: 2014.2.20.); közvetlen információcsere néhány tagállammal.

Nemzeti rendszerekre vonatkozó adatok: Eurostat, Javadalmazott tevékenységek indokai: Magasan képzett munkaerő, Javadalmazott tevékenységre kiadott első engedélyek indok, érvényességi időtartam és állampolgárság szerint [migr_resocc], 2012.2.17-én rögzített adatok. LT: A Litván Köztársaság Belügyminisztériumának migrációs osztálya.

Megjegyzések a 2013-ra vonatkozó adatokról:

LT, RO: Előzetes adatok.

e.n.e.: egyelőre nem elérhető.

4. táblázat: Bérkülös (amennyiben elérhető) és a bruttó éves bérhez viszonyított arány tagállamok szerint

